

சிவஞானபோத முதல் சூத்திர
விளக்கம்

ஆசிரியர்

கொ. நீ. சிங்காரவேலு, எம்.ஏ.

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்

86ஆம் ஆண்டு விழா, 1992

காஞ்சிபுரம்

Pam 7.24

சிவஞானபோத முதல் சூத்திர விளக்கம்

ஆசிரியர் :

கொ. நீ. சிங்காரவேலு, எம்.ஏ.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
02 OCT 2003
நூலகம்

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்
86 ஆம் ஆண்டு விழா, 1992
காஞ்சிபுரம்

விலை : ரூ. 5/-

நூல் விவரம்

- நூலின் பெயர் : சிவஞானபோத முதல் சூத்திர விளக்கம்
உரிமை : நூலாசிரியர்க்கே
ஆசிரியர் : கொ. நீ. சிங்காரவேலு
மொழி : தமிழ்
முதல் பதிப்பு : மே மாதம் 1992
வெளியீடு : சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்
எண் 4, (முதல் மாடி)
வேங்கடேச அக்கிரகாரம் சாலை,
மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004.
எழுத்து : 10 pt.
பக்கம் : 38 பக்கம்
நூல் கட்டு : சாதா
அளவு : 11.5 c.m. × 18 c.m.
அச்சகம் : அலமு பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை-14.
விலை : ரூ. 5/- (ரூபாய் ஐந்து மட்டும்)

நினைவு அஞ்சலி

என்னை வளர்த்து
ஆளாக்கிய
என் தமக்கையார்
திருமதி நடேச கல்யாணசுந்தரம்மாள்
அவர்களுக்கு
நன்றி கலந்த அன்புக்

காணிக்கை

உள்ளுறை

பொருள்	பக்கம்
1. நினைவு அஞ்சலி	3
2. அணிந்துரை	5
3. பதிப்புரை	11
4. முன்னுரை	13
5. சிவஞானபோத முதல் சூத்திர விளக்கம்	15

“ஆனந்த பரவசம்”

17-ஏ, 2ஆவது மெயின் ரோடு,
நியூ காலனி, குரோம்பேட்டை,
சென்னை-600 044.

தருமையாதீனப்புலவர், முதுபெரும் புலவர்
திருமுறை உரைமணி, சைவப் பேரறிஞர்
தமிழ்ப் பேரவைச் செம்மல்,
சித்தாந்தக் கலைமணி, மகாவித்துவான்,
டாக்டர் சி. அருணைவடிவேலு முதலியார்

அணிந்துரை

முன்னுரை :

சென்னைச் சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம் தமிழகத்தில்
ஒரு நீண்ட வரலாறு படைத்த சைவ சமய நிறுவனம். இது
தனது எண்பத்தாருவது ஆண்டு நிறைவு விழாவை வருகிற
30, 31-5-1992 நாட்களில் காஞ்சியில் மிகச் சிறப்பாகக்
கொண்டாட உள்ளது.

இதன் வரலாற்றை நோக்குமிடத்துக் காலம் சென்ற,
திருப்பாதிரிப் புலியூர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஞானியார் சுவாமிகள்
அவர்கள், ஆசிரியர் மறைமலை அடிகளார் திரு. கா. சுப்பிர
மணிய பிள்ளை யவர்கள், எம்.ஏ., எம்.எல்., திரு. ம. பால
சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள், பி.ஏ., பி.எல்., திரு. வி.
சுலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள், அவர் தம் தமையனார்
திரு. வி. உலகநாத முதலியார் அவர்கள், கோவை இராமச்
சுந்திரச் செட்டியார் அவர்கள், முனைவர் திரு. மு. அருணாசலம்
அவர்கள் முதலாகப் பல சமயத் தலைவர்களும், பேரறிஞர்
களும் பல வகையில் பங்கேற்று ஆக்கச் செயல்களை ஆற்றிய
பெருமையை இஃது உடையதாதல் விளங்கும்.

ருக்மணி குக்கர் திரு. சோமசுந்தரம் செட்டியார் இம் மன்றத்தின் சார்பில் அறிவுப் பணி பல செய்தமையோடு, இம் மன்றத்திற்குப் பெரும் பொருட் கொடையையும் வழங்கியுள்ளார்.

ஆசிரியர் சிறப்பு :

இத்தகைய இச் சைவப் பெருமன்றத்தில் ஏறக் குறைய 40 ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு கொண்டு ஆக்கப் பணிகள் பலவற்றைச் செய்து வருபவர் திரு. கொ. நீ. சிங்காரவேலு, எம். ஏ., அவர்கள். இவர் தமது இல்லத்திற்கு, "சிவமணம்" - எனப் பெயரிட்டிருப்பதொன்றே இவரது சைவப் பற்றிற்குப் போதிய சான்றாகும். மன்றத்தின் சார்பில் வெளிவரும் முத்திங்கள் இதழாகிய "சைவ சித்தாந்தா" விற்கு இவர் ஆசிரியராய் இருந்து சைவ சமயத்தின் சிறப்பினைப் பிற மாநிலத்தவரும், நாட்டவரும் அறியச் செய்து வருதல் குறிப்பிடத் தக்கது.

மெய்கண்ட நூல்களில் முதலில் சுற்கத் தக்கதாய் அமைந்த "உண்மை விளக்க" நூலுக்கு இவர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

இவர் மன்றத்தில் பங்கு கொண்ட நிகழ்ச்சிகள் பல வற்றில் ஒன்றான, "சிவஞான போத முதற் சூத்திர விளக்கம்" என்னும் சொற்பொழிவை இது பொழுது நூலாக வடித்து வெளியிடுதல் மகிழ்ச்சியைத் தருவதோடு, பலர்க்குப் பயன் தருகின்ற ஒரு பெரும் பணியும் ஆகும்.

விளக்கச் சிறப்பு :

"சூத்திரம்" - என்றால் அதன் பொருளை, சுருத்துரை, பதவுரை, பொழிப்புரை, சிறப்புரை முதலிய பலவகைகளால் விளக்குதல் தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கம்.

ஆயினும் அவற்றிற்கெல்லாம் ஈடு கொடுத்துக் கேட்க இக்காலத்தவர்க்குப் பொறுமை யில்லை; நேரமும் இல்லை, "சூத்திரத்தை யாராவது படித்து, அதன் பொருளை மேற் குறித்த வகைகளில் எல்லாம் உணர்ந்து அதன் சாரத்தைச் சொல்லிவிடுங்கள்; கேட்டுக் கொள்கிறோம்" - என்கின்ற நிலையில் இப்பொழுது மக்கள் உள்ளனர். அவர்கட்கு அவர்கள் விரும்புகிறபடியே சொல்லி விளங்கவைப்பதையே பெரும்பாலும் தங்கள் கடமையாகக் கொண்டு செய்து வருபவர்களில் ஒருவர் இந்நூலின் ஆசிரியர் திரு. கொ. நீ. சி. அவர்கள். இவரது பணியின் சிறப்பை இந்நூலாலும் உணரலாம்.

தொடக்கம் :

முதற் சூத்திர விளக்கமாய் இருத்தலால் நூல் வரலாறு, நூலின் அமைப்பு, இதன் பொருளை விளக்க எழுந்த பழைய உரைகளைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் முதலியவற்றை முதற்கண் கூறியுள்ளார்.

உரை யாராய்ச்சி :

உரைகளைப் பற்றிய குறிப்புக்களில் அவைகளை ஒப்பு நோக்கி சில கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்தி யுள்ளார்.

சிவஞான போத நூலைச் செய்த ஆசிரியர் மெய்கண்ட தேவரே அதற்கு 'வார்த்திகம்' - என்னும் ஒரு சுருக்கமான உரையைச் செய்திருக்கின்றார். அவ்வரையும் சேர்ந்துதான் 'சிவஞான போதம்' - என்னும் நூலாக விளங்குகின்றது.

அதனால் 'சிவஞான போத உரை' என்பவை யெல்லாம் உரைக்கு உரைகளே யன்றி, தனி உரைகள் அல்ல.

அம் முறையில் இந்நூலின் ஆசிரியரும் முதற் சூத்திர வார்த்திகத்தின் விளக்கத்தையே முதற் சூத்திர விளக்கமாகத் தந்திருப்பது போற்றுதற்கு உரியது.

தருக்கக் குறிப்பு :

சிவஞான போதம் சைவ தத்துவத்தைத் தருக்க முறையில் இனிது விளக்குகின்ற ஒரு நூல். அதனால், அதனை விளக்கப் புகும் பொழுது தருக்க நூல் மரபுகள் குறுக்கிடுவது இயற்கை. ஆகையால் சிவஞான போத உரைகள் யாவும் ஒரு சிறிதாவது தருக்க நூற் குறிப்பை எடுத்துக் கூறித்தான் செல்லும்.

சிவஞான போத விளக்கத்திற்குத் தருக்க நூற் குறிப்பு இன்றியமையாததாய் இருத்தலைக் கருதியே இதற்கு வழி நூலாகிய சிவஞான சித்தியாரைச் செய்த அருணாநி தேவர் அதன் சுபக்கத் தொடக்கத்தில் "அளவை யியல்" என ஓர் இயலை வைத்து, சைவ சித்தாந்தத்திற்குப் தேவைப் படும் அளவில் தருக்க நூற் பொருளைக் கூறியுள்ளார்.

இந்நூலின் ஆசிரியரும் அம்முறை பற்றி முதற்கண் தருக்கக் குறிப்புக்களைத் தந்திருத்தல் குறிப்பிடத் தக்கது.

சொற் பொருள் :

சூத்திரத்திற்குச் சொற் பொருள் கூறியிருப்பது பலர்க்கும் பயன்படும்.

வார்த்திகம் சூத்திரத்தைப் பல அதிகரணங்களாகப் பகுத்து விளக்கம் தருகின்றது. அதனால் இவர் 'அதிகரணம் என்றால் என்ன?' என்பதையும் விளக்கி யிருக்கின்றார்.

எளிய முறை :

சைவ சித்தாந்தத்தில் இடம் பெறுகின்ற தருக்கப் பகுதிகள் பலவற்றில் தலையாய ஒன்று "சற்காரிய வாதம்" என்பது. அதனை உரைகள் பலவும் பழைய மரபின்படி "ஒரு பொருள் தோன்றிற்று எனின், தோன்றுதற்கு முன்பும் அஃது உள்ளதே" என்றே கூறி வாதிடும். குடம் தோன்று

தற்கு முன்னேயும் உள்ளது என்றால், அது காணப்பட வேண்டும்; நீர் முகத்தல் முதலிய செயல்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும்; அங்ஙனம் இன்மையால், "தோன்றும் பொருள் முன்பு இல்லதாகியே பின்பு உள்ளதாம்" - என முதல்த் கூறிய வாதத்தை எளிதில் மறுக்கப் பலர் துணிகின்றனர். அதனால் வாதம் நீண்டு கொண்டே போகின்றது.

மேற் குறித்த மரபுவழிப் பேச்சு, "சற்காரிய வாத மாவது தோன்றும் பொருள் எவையாயினும் அவற்றிற்கு ஏற்புடைய மூலப் பொருள்கள் இருந்தே தீரும்" எனக் கூறி, அது போலத் தோற்றத்தையுடைய உலகத்திற்கும் ஏற்புடைய மூலப் பொருள் ஒன்று உள்ளது. அதுவே "மாயை" எனப்படுகின்றது - என எளிதாக விளக்கம் தந்திருப்பது சைவ சித்தாந்தத்தை உணரப் புகுவோர் அதனை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளுதற்கு வழியாய் உள்ளது.

இது போல நுட்பங்கள் பலவற்றை இவர் எளிமைப்பட விளக்கியுள்ளார்.

தொகுத்துரை :

பலவாறு விளக்கி வந்த பொருள்களை யெல்லாம் இறுதியில் தொகுத்து, "இது காறும் கூறியவற்றில் விளக்கப்பட்ட பொருள்கள் இன்ன இன்ன" என எண்ணிட்டுக் காட்டியிருப்பது மிக மிகப் பயனுடைய ஒன்றாகும்.

இன்றொன்ற பல வகையில் இவ்விளக்கம் சைவ சித்தாந்தத்தை எளிதில் அறிய விரும்புவோர்க்கும் பெரிதும் உறுதுணையாய் விளங்கும். ஆகவே இதனை வெளியிட்ட பெரு மன்றத்தாரது செயல் மிக மிகப் போற்றுதற்கு உரியது.

இதன் ஆசிரியர் இது போல இன்னும் பல அறிவுப் பணிகளைச் செய்து நீடு வாழ இறைவன் திருவருள் புரிவானாக.

நலம்

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பதிப்புரை

சிவஞான போத முதற் சூத்திர விளக்கம் என்னும் இந் நூல் சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத் துணைத் தலைவர் திரு. கோ. நீ. சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்களால் எழுதப் பெற்று, காஞ்சிபுரத்தில் நிகழும் நம் பெருமன்ற '86 ஆம் ஆண்டு விழாவில் 30-5-92 அன்று வெளியிடப் பெறுகிறது. இதில் முதற் சூத்திரம் பற்றிப் பல கருத்துக்களையும் திரண்ட பொழிப்பினையும் பொருள் கொள்வதில் பல்வேறு உரையாசிரியர்களின் கருத்து வேறுபாடுகளையும் ஆசிரியர் விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இறுதியாக இந்நூலின் அடங்கிய செய்திகளை அடைவாகத் தொகுத்து விளக்கியிருப்பது மிகவும் சிறப்புற்றொளிக்கிறது. இந்நூலுக்கு மகுடம் வைத்தாற் போன்று மகாவித்துவான் சி. அருணைவடிவேலு முதலியார் அவர்களின் அணிந்துரை சிறந்த அணியாகவே இலங்குகிறது. இம் முதற் சூத்திர விளக்கம் போன்று சிவஞான போத பிற சூத்திரங்களையும் நன்கு விளக்க முற்படித்து மக்கள் சமய அறிவு, சாத்திர நுட்ப விளக்கம் பெற இந்நூல் ஒரு சிறந்த தூண்டுகோலாயமையுமெனக் கருதலாம். திரு. சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்கள் தம் ஆழ்ந்த சாத்திர நுட்பக் கருத்துக்களையும் சமய தாகத்தையும் இந்நூலில் பலவிடங்களிலும் விளக்கியுள்ளார். யாவரும் இந் நூலைப் படித்து சாத்திரக் கருத்துக்களை விளக்க முறத் தெரிந்து மேம்பட இந்நூல் துணை செய்யும் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. யாவரும் இந்நூலை

வாங்கிப் படித்து சமய அறிவு விளக்கம் பெற்றுய்தி பெறுவார்களாக. அதற்கெல்லாம் திருவருளும் உறுதுணையாய் அமைவதாக. பெருமன்ற வாயிலாய் இதனை வெளியிட்ட திரு முதலியார் அவர்களுக்கு நம் நன்றி உரித்தாகுக.

இன்னணம்,

கி. இல. பழநிசுவாமி,
தலைவர் (18-5-92)

ந. ஒளியரசு,
செயலாளர்.

சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம்,
4, வெங்கடேச அக்கிரகாரம் சாலை,
மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004.

சிவஞானபோத முதல் சூத்திர விளக்கம்

முன்னுரை

இச்சிறிய நூல் வெளிவரக் காரணமாயிருந்த செய்திகளைக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும்,

நான் பெருமன்றத் தலைவராக இருந்த போது 1976ஆம் ஆண்டு சைவ சித்தாந்தத் கருத்தரங்குகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அத்திட்டப்படி ஒவ்வொரு வாரம் ஞாயிற்றுக் கிழமையில், ஒருவர் சிவஞான போதச் சூத்திரம் ஒன்றைப் பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரை படிக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி குறிப்பிட்ட மூவர் தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறவேண்டும். பிறரும் இதில் கலந்து கொண்டு அவரவர் கருத்துக்களைக் கூறலாம். இத்திட்டம் சிறப்பாக நடந்தது.

முதல் கூட்டம் 21-3-1976 அன்று இராயப்பேட்டை திரு. பாலசுப்பிரமணிய பக்தசன சபையில் நடந்தது. திரு. T. S. இராமலிங்கம், B.A., B.L., ஓய்வு பெற்ற அரசுச் செயலாளர், சட்டத்துறை, அவர்கள் தலைமை வகித்தார். நான் சிவஞான போத முதல் சூத்திரத்தைப்பற்றிக் கட்டுரை படித்தேன். திரு. மு. அருணாசலம், தவத்திரு இக்னேஷியஸ் இருதயம், புலவர் ந. ரா. முருகவேள் ஆகியோர் இதில் கலந்து கொண்டனர். நான் அன்று படித்த கட்டுரைதான் இன்று வெளியாகிறது. இறைவன் திருவருள் இன்று இவ் வெளியிட்ட மலரச் செய்கிறது.

இந்நூலுக்கு மகாவித்துவான் திரு. C. அருணைவடிவேலு முதலியார் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து மிகச்சிறந்த அணிந்துரை தந்துள்ளார். இவ் அணிந்துரை இந்நூலுக்குப் பெருமை தருகிறது.

இந்நூல் அச்சிடுவதில் பல்லாற்றினும் உதவிய வித்துவான் திரு. அம்பை சங்கரனார் அவர்களுக்கும், புலவர் திரு. ஆ. வீரவாகு அவர்களுக்கும் என் உளமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இந்நூலை 30-5-92 அன்று காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெறும் பெருமன்ற 86ஆம் ஆண்டு விழாவில் வெளியிட இணங்கிய பெருமன்றத்தார்க்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

‘ சிவமணம் ’

31, II குறுக்குத் தெரு
மேற்கு சி.ஐ.டி. நகரம்
சென்னை-600 035

கொ. நீ. சிங்காரவேலு

22-5-1992

உ

சிவஞானபோத முதல் சூத்திர விளக்கம்

கருத்தரங்கு

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

சைவத்திலும் சைவ சித்தாந்தத்திலும் பற்று உடைய
வர்களை ஒன்று சேர்த்து அவர்களின் கலந்துரையாடலைக்
கேட்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய நெடுநாளைய
அவா. நாலடியாரில் ஒரு பாட்டு :-

தவலரும் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையார்
இகலிலர் எஃகுடையார் தம்முள் குழீஇ
நகலின் இனிநாயின் காண்பாம் அகல்வானத்து
உம்பர் உறைவார் பதி.

இதில் முக்கியமான சொல் “இகலிலர்”, என்பது.
படித்தவர்களுக்குள் கருத்து வித்தியாசம் இருந்தாலும்
பகைமை இல்லை; ஒருவருக்கொருவர் அன்புடையவர்கள்.
அவர்கள் உண்மையை ஆராயும் போது இன்முகத்தோடு
அன்பும் பண்பும் குறையாமல் கருத்து பரிமாறிக் கொள்வார்
கள் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இப்போது எங்குமே வெறும் சொற்பொழிகள் என்ற
முறை இல்லாமல் கருத்துரைகள், கலந்துரையாடல்கள்

முறையில் தான் உண்மைகள் ஆராயப் பெறுகின்றன. இம் முறையில் பல நன்மைகள் உண்டு. முக்கியமாக இதில் வெறும் சொற்களுக்கும் சொற்பொழிவுத் திறனுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் கருத்துக்களுக்கும் ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. மேலும் இம்முறையில் யாவருக்கும் இக்கூட்டத்தில் ஈடுபடுகின்றோம் என்ற மனநிறைவு உண்டாகின்றது.

எல்லா ஆராய்ச்சியிலும் தத்துவ ஆராய்ச்சி தான் மிகச் சிறந்தது என்று நினைக்கின்றேன். ஒரு பாரசீகக் கவிஞர் சொன்னாராம் — நமது வாழ்க்கைச் சூழலாக அமைந்துள்ள இவ்வுலகு முதலில் பல பக்கங்களும் இறுதியில் பல பக்கங்களும் செல்லரித்துப் போய்விட்ட ஒரு புத்தகம் போன்றது. இந்த அரைகுறையான முடிவு பெறாத நூலை ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பவை, கலை, விஞ்ஞானம், வரலாறு முதலியன. இந்த நடுவினுள்ள பக்கங்களைக் கொண்டு முதலையும் முடிவையும் ஆராய்ந்து முழுமையை உணர முயல்வதுதான் தத்துவ ஆராய்ச்சி.

“நான் ஆர், ஏன் உள்ளம் யார், ஞானங்கள் ஆர், என்னை யார் அறிவார்” என்ற ஆராய்ச்சிதான் தத்துவ ஆராய்ச்சி. ஏன் என்றால் இதில் எதையுமே முடிந்த முடிவாகக் கொள்வது அரிது. ஆனால் சித்தாந்தம் என்றாலே முடிந்த முடிவு என்பதுதான் பொருள். ஒவ்வொரு சமயத் தாருக்கும் அவரவர்கள் தத்துவம் அவரவர்களுக்கு முடிந்த முடிவுதான். இக்கூட்டத்தின் நோக்கம் சைவ சித்தாந்தத்தை மேலும் மேலும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான்.

மூல நூல்கள் :

சிவஞான போதத்திற்கு மூல நூல்கள் யாவை? என்பதைச் சிறிது ஆய்வோம். வடமொழியில் சிவஞான

போதம் என்ற நூல் ஒன்று உளது. அது ரௌரவ ஆகமத்தில் உள்ளது என்பார்கள் — அதிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டதுதான், மெய்கண்டார் எழுதிய சிவஞான போதம் என்று முன்பெல்லாம் நம்பி இருந்தார்கள். சிவஞான முனிவர் அவ்வாறுதான் எழுதியுள்ளார். திரு. J. M. நல்ல சாமி பிள்ளை போன்றவர்களும் இப்படி நம்பினார்கள். பின்னர், அது உண்மையன்று எனத் தெரிந்தது. திரு. மா. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் மெய்கண்டார் எழுதிய சிவஞான போதம் முதல் நூலை என்பதற்கு நூற்றிருபது (120) காரணங்கள் காட்டியுள்ளார். அண்மையில் பாண்டிச்சேரி அருகில் உள்ள பிரான்க தேச நிறுவனத்தார் வெளியிட்ட ரௌரவ ஆகமத்தில் வடமொழிச் சிவஞான போதமே காணப்படவில்லை, தமிழ்ச் சிவஞான போதந்தான் வடமொழியில் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றது.

இந்து சமயத்தின் பாகுபாடு எதுவாய் இருந்தாலும் வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொள்வதுதான் மரபு. வேதத்தை ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டால் அது வைதிக மதமாகாது. வேதத்தை ஒத்துக் கொள்ளாமையால்தான் பௌத்தமும் சமணமும் இந்து மதத்திற்குப் புறம்பானவை என்று ஒதுக்கப்பட்டன. சாங்கிய தத்துவத்தில் பரமபுருடன் அல்லது கடவுளுக்கு இடம் இல்லை. அப்படி இருந்தும் அது வேதத்தை ஒப்புக்கு ஒத்துக் கொண்டதால் அது இந்து சமயப் பிரிவுகளில் ஒன்றாக மதிக்கப்படுகின்றது. திருமுறைகளில் எல்லாம் எங்கு பார்த்தாலும் வேதம் ஆகமம் இரண்டும் மூல நூல்கள் என்று எடுத்து ஒதப்பட்டுள்ளன. ஆகையால் சிவஞான போதத்திற்கு ஆதார நூல்கள் என்பவை பின்வருமாறு கொள்ளலாம்.

1. வேதாந்தம் அல்லது உபநிடதம் — (பொது)
2. ஆகமாந்தம். அதாவது சிவாகம ஞான பாதங்கள். (சிறப்பு)

3. சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்களில் சில சிறந்த பகுதிகள். திருக்குறள். (பொது)

4. திரு முறைகள் (சிறப்பு)

பின்வரும் செய்யுள், உண்மையைப் பொதுவாக விளக்கு கின்றது :—

வேதம் பசு, அதன்பால் மெய் ஆகமம், நால்வர் ஓதும் தமிழ் அதனின் உள்ளுறு நெய்—போதமிரு நெய்யின் உறுசுவையாம் நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான் செய்ததமிழ் நூலின் திறம்.

சிவஞான சுவாமிகள் ஆகமத்தை மிகவும் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்கின்றார். சிவஞான போதம் ஆகமத்தி லுள்ள கருத்துக்களை ஒழுங்கு படுத்துகின்றது என்றும் சொல்லுகின்றார். அவர் வாக்கு :— “சைவாகமங்களில் உளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞான பாதத் தோதிய பொருள்களை ஆராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கண் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.”

* * * *

“காமிகம் முதலிய சைவாகமங்களுள் ஞான பாதத்தின் உளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொது இயல்பு சிறப்பியல்பு என்று இரு வேறு வகைப் பகுத் துக் காட்டிப் போதித்தற்கு ரௌரவ ஆகமத்தின் எழுந்த சிவஞான போத நூலினைத் தமிழுலகம் உய்தற் பொருட்டு மொழி பெயர்ப்புச் செய்து பொழிப்புரைப்பின் எடுத்துக் கொண்ட ஆசிரியர் —”

ஆகையால் சிவஞான முனிவர் வாக்குப்படி ஆகமத்தில் கூறப்பட்ட ஞான பாதம் பல ஐயப்பாடுகளுக்கு இடம்

தருவது, ஆகையால் அதைத் தெளிவு படுத்துவது சிவஞான போதம். மேலும் “ஆகமங்களின் பொருள் ஒருமை உணர்த்தற்கு எழுந்தது இந்நூல்” என்கின்றார் சிவஞான முனிவர்.

சிவஞான போதம் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களில் முதல் ஆறு பொது இயல்பு என்றும் பின் ஆறும் சிறப்பியல்பு என்றும் கூறுவர். சிவஞான முனிவர் கூறுகிறார் “பொது இயல்பு அளவை முகத்தானும் இலக்கண முகத்தானும் கூறப்பட்டு கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இரு திறத்தான் உணரப்படும்.

சிறப்பியல்பு சாதன முகத்தானும் பயன் முகத்தானும் கூறப்பட்டு கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை என்றும் நான்கு திறத்தான் உணரப்படும்” என்பதாம். ஆகையால் பின் ஆறு சூத்திரம் சுற்பதற்கு அனுபவ ஞானம் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

உரையாசிரியர்கள் :

சிவஞான போத உரையாசிரியர்களைப் பற்றிச் சில கூற விழைகிறேன்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவருக்கு நாற்பத்தொன்பது மாணவர் கள் இருந்தனர். முதல் மாணவர் அருணாந்தி தேவ நாயனார். அவர் எழுதிய சிவஞான சித்தியாரே ஓர் உரை நூல் என்று சொல்லலாம். அது தவிர பழைய உரைகள் வருமாறு :—

சிவாக்கிர யோகிகள் என்பவர் வடமொழி சிவஞான போதத்திற்கு, (பாஷியம்) பாடியும் (பேருரை) செய் துள்ளார்.

அவருக்குப் பின் வந்தவர் திரு. மாதவச் சிவஞான யோகிகள். அவர் தமிழில் சிவஞான போத மாபாடியும் செய் துள்ளார். இவர் சிவாக்கிர யோகிகள் பாடியத்தை உட்

கொண்டு அவர் பெயரைச் சொல்லாமல் சில இடங்களில் மறுத்தும் சில இடங்களில் தழுவிடும் எழுதியுள்ளார். இது மிகவும் புகழ் பெற்றது. ஆனால் இதைப் படிப்பவர்தாம் மிகச் சிலரே. நடை மிடுக்காக இருக்கும்.

அவரே சிற்றுரை செய்துள்ளார். சிற்றுரை செய்தபின் பேருரை செய்தார் என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். எவ்வாறாயினும் ஒன்றில் வரும் சொற்றொடர்களே மற்றொன்றிலும் வருகின்றன. சிற்றுரையுள் கருத்துகள் மிகவும் செறிவாக இருக்கும். அது தர்க்க முறையில் இலக்கணம் அளவை முதலியன செறிந்து, கற்பதற்குச் சிறிது கடினமாகத் தான் இருக்கும்.

சிவஞான முனிவர்க்கு முன் எழுதப் பெற்ற உரைகள் சில உள்ளன.

(1) திருவாவடுதுறை ஆதினத்து மூன்றாவது குரவர். ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் எழுதிய சிந்தனை உரை ஒன்று உள்ளது. அது முதலில் பதவுரையாகத் தான் இருந்தது. அதனைப் பொழிப்புரையாக மாற்றி "சிவஞான போத வார்த்திகமும் சிந்தனையும்" என்ற தலைப்பில் திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார்வர்கள் பதிப்பிக்க 1970 இல் திருவாவடுதுறை ஆதின வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. இது நல்ல அனுபூதி உரை என்றும் சிவஞான முனிவர் உரையைக் காட்டிலும் சிறந்தது என்றும் காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீமத் ஞானப் பிரகாச சுவாமிகள் (முத்து-சு) கூறுவார்.

(2) சம்பிரதாய உரை என்ற பழைய உரை ஒன்றும் உள்ளதாம். அதுவும் திருவாவடுதுறை ஆதின வெளியீடு தான்.

(3) ஸ்ரீ பாண்டிப் பெருமாள் விருத்தியுரை ஒன்று இருக்கின்றது. இவரே சிவஞான போதத்திற்குப் பதவுரையும் இயற்றியிருக்கின்றனர். இதில் சில பகுதிகளே கிடைத்

துள்ளன என்று 1955 இல் விருத்தியுரை பதிப்பித்த ஆதின வித்துவான் திரு. த. ச. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை கூறியிருக்கின்றார். திரு. பாண்டிப் பெருமாள் திருநெல்வேலியில் பிறந்த சைவ வேளாளர்.

இவர் சிவஞான போத முதற் குத்திரத்திற்கு உரை எழுதத் தொடங்கி அளவை இலக்கணம் தெரிந்தால்தான் வாசகர்கள் உரையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் எனக் கருதி சிவஞான சித்தியார் அளவை இலக்கணம் 14 திருவிருத்தங்கட்கு விரிவான உரை முதற்கண் வரைந்துள்ளார்.

(4) ஸ்ரீ பாண்டிப் பெருமாள் விருத்தியுரையோடு சேர்த்து தெளி பொருள் விளக்க உரையும் உண்டு. அவ்வுரையாரால் செய்யப்பட்டது என்று தெரியவில்லை.

தற்காலத்தில் திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார், திரு. சி. அருணைவடிவேலு முதலியார், திரு. ஓளவை துரைசாமிபிள்ளை ஆகியோர் சிவஞான போதம் கற்பதற்குப் பெருந்துணையாகப் பல விளக்க நூல்கள் எழுதியுள்ளனர்.

அந்தப் பட்டியலை இங்குத் தரவில்லை. முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை: திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் எழுதிய 'சிவஞான போதத் திறவு' என்பதும் திரு. சி. அருணைவடிவேலு முதலியார் எழுதிய 'சித்தாந்தத் தெளிவு' என்பதும் திரு. ஓளவை துரைசாமி பிள்ளை எழுதிய 'சிவஞான போதச் செம்பொருள்' என்பதும் ஆகும்.

ஆங்கில நூல்களைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடவில்லை.

சிவஞான போதத்தின் அமைப்பு

மெய்கண்டார் வாக்காலேயே அமைந்தவை :—

1. சூத்திரம்
2. கருத்துரை
அதிகரணம்
3. மேற்கோள்
4. ஏது
5. உதாரணம் (எடுத்துக்காட்டு)

மேற்கோள்கள் சூத்திரத்திலிருந்து பெறப்படுவன, ஏதுவும், உதாரணமும் பெரும்பாலும் உரையில் தந்துரைக்கப் பெறுபவை. இதற்கு விலக்காக மூன்றாம் சூத்திரத்தில் ஏதுக்கள் கூறப்பட்டன.

ஒவ்வொரு சூத்திரத்திலும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் உரையில் தருக்க முறையில் விவரித்து நிலை நிறுத்தப் படுகின்றன.

அளவை யிலக்கணம் தமிழில் சிவஞான சித்தியாரிலும், அதற்கு முன் மணிமேகலையிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

உடன் பாட்டுச்சொல் (அந்நுவய வாக்கியம்)

1. மேற்கோள் — இம்மலை நெருப்புடையது
(பிரதிஞ்ஞை)
2. ஏது — புகையுடைமையால்.
3. எடுத்துக்காட்டு — யாது, யாது புகையுடையது
(திருட்டாந்தம்) அதுவது நெருப்புடையது
அட்டில் போல.

4. ஏற்றல் — இம்மலையும் புகையுடையது.
(உபநயம்)
5. முடித்தல் — ஆதலின், இம்மலை நெருப்புடையது.
(நிகமனம்)

எதிர் மறைச்சொல் (வெதிரேக வாக்கியம்)

எடுத்துக்காட்டு — யாது யாது நெருப்பில்லாதது
அதுவது புகையில்லாதது, தாமரைப்
பொய்கை போல

சிவஞான போதம் — அடக்கம்

சிறப்புப் பாயிரம்

மங்கல வாழ்த்து—1 — வஞ்சித்துறை
அவையடக்கம் —1 — வெண்பா.

சூத்திரம்	வரிகள்	அதிகரணம்	உதாரண வெண்பா
1	3	3	$1+3+1=5$
2	3	4	$4+3+2+1=10$
3	4	7	$1+1+1+1+1$ $+1+1=7$
4	3	3	$4+1+2=7$
5	4	2	$1+3=4$
6	3	2	$1+5=6$
7	3	3	$1+1+3=5$
8	3	4	$2+3+1+3=9$
9	4	3	$2+3+3=8$
10	3	2	$1+5=6$
11	3	2	$2+4=6$
12	4	4	$1+1+2+3=7$
—	40	39	80

நூற்கு அதிகாரிகள்—1 வெண்பா
இறுதியில் சிறப்புப் பாயிரம்—1 வெண்பா

அதிகாரங்கள் - 2

I பொது இயல்பு அல்லது பொது அதிகாரம்—

1—6 சூத்திரங்கள்

II உண்மை இயல்பு அல்லது உண்மை அதிகாரம்—

7—12 சூத்திரங்கள்

இயல்பு - 4

1. பிரமாண இயல்—1—3 சூத்திரங்கள்—3
2. இலக்கண இயல்—4—6 சூத்திரங்கள்—3
3. சாதன இயல் —7—9 சூத்திரங்கள்—3
4. பயனியல் —10—12 சூத்திரங்கள்—3

தசகாரியம்

- முதல் சூத்திரம் — பதி உண்மை
- இரண்டாம் சூத்திரம் — பாச உண்மை,
1) தத்துவ ரூபம்
- மூன்றாம் சூத்திரம் — பசு உண்மை
- நான்காம் சூத்திரம் — பசு இலக்கணம்
- ஐந்தாம் சூத்திரம் — பாச இலக்கணம்,
2) தத்துவ தரிசனம்
- ஆறாம் சூத்திரம் — பதி இலக்கணம்,
3) தத்துவ சுத்தி
- ஏழாம் சூத்திரம் — ஆன்மாவின் சிறப்பியல்புகள்
4) ஆன்ம ரூபம்
- எட்டாம் சூத்திரம் — உணர்த்தும் முறை,
5) ஆன்ம தரிசனம்
அல்லது
7) சிவரூபம்

- ஒன்பதாம் சூத்திரம் — சாதிக்கும் உபாயம்,
6) ஆன்ம சுத்தி
அல்லது 8) சிவதரிசனம்
- பத்தாம் சூத்திரம் — பாச நீக்கம், 9) சிவ யோகம்
- பதினொன்றாம் சூத்திரம் — நிஃடையின் இயல்பு சிவப்பேறு
10) சிவபோகம்
- பன்னிரண்டாம் சூத்திரம் — அணைந்தோர் தன்மை

அதிகாரண — நிலைக்களம்

ஒவ்வோர் அதிகாரணத்திலும் உள்ளவை :—

- 1) தன்னால் கூறப்படும் பொருளும்,
- 2) அதன் கண் ஐயப்படும்,
- 3) அதற்குப் பிறர் கூறும் விடையும் (பூருவபக்கம்),
- 4) அதனை மறுத்துரைக்கும் சித்தாந்தத் துணியும்,
- 5) இயையும்

இவ்வைந்துக்கும் இடமாக உள்ளதே அதிகாரணம்.

மாதவச் சிவஞான யோகிகள் இவற்றை மனத்தில் கொண்டே உரைக்கு உரை எழுதுகின்றார்.

சிவஞான போதம் முதல் சூத்திரம் :

சூத்திரம் :—

அவன் அவள் அது எனும் அவைமு வினைமையின்
தோற்றிய நிதியே ஒடுங்கி மலத்து உளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.

“அவன் அவள் அது எனும் அவை” அவன் என்றும் அவள் என்றும் அது என்றும் இவ்வாறு பகுத்துப் பலவாய்ச் சுட்டி உணரப்படும் பிரபஞ்சத் தொகுதி.

சொல்லும் பொருளுமாய் இரு கூற்றுப் பிரபஞ்சத் தொகுதி. (சிற்றுரை)

“மூவினமையில்” — தோற்றம் நிலை இறுதி என்னும் முத்தொழில் உடைமையால்.

“தோற்றிய திதியே” — ஒருவனால் தோற்றுவிக்கப் பட்டதாய் உள் பொருளே யாம்.

“ஒடுங்கி” — தான் ஒடுங்குவதற்கு ஏதுவாய் நின்ற கடவுளினின்றும்.

“மலத்து” — ஆணவ மலம் நீங்காமையால் அது நீங்குதற் பொருட்டு.

“உளது ஆம்” — மீண்டும் தோன்றுவதாகும் (இங்ஙனம்) ஆகலின்

“அந்தம்” — சங்காரத் தொழிலைச் செய்யும் கடவுளே.

“ஆதி” — உலகிற்கும் முதற் கடவுள்.

என்மனார் புலவர் — என்று கூறுவர் அறிவுடையோர் [அளவை நூல் உணர்ந்தோர் (சிற்றுரை)]

இதில் முக்கியமாக ஆராயப்பட வேண்டிய சொற்கள்:— தோற்றிய என்பதும், திதி என்பதும், ஒடுங்கி என்பதும் ஆகும்.

ஸ்ரீ பாண்டிப் பெருமாள் விருத்தியில் தோன்றிய என்ற பாடம் இருக்கின்றது. உலகம் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்

பட்டது என்ற முக்கியமான கருத்து “தோன்றிய” என்ற சொல்லிருந்து பெறப்படவில்லை.

ஒடுங்கி என்ற சொல்லை சிவஞான முனிவர் [கடவுள் என்ற பொருளில் பெயர்ச் சொல்லாகவே எடுத்துக் கொள்கின்றார். அவர்க்கு முன் தோன்றிய பாண்டிப் பெருமாள் விருத்தியிலும் சிந்தனை உரையிலும் “ஒடுங்கி” என்பதை ஆற்றெக்காக வினையெச்சமாகவே கொள் கின்றார்கள். அதாவது ஒடுங்கித் தோன்றும் என்ற பொருளில் கொள்கின்றார்கள். பாண்டிப் பெருமாள் விருத்தியுரையின் படி “தோன்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்துளதாம்” என்று கொண்டு—

மாயா மலத்தின் கண்ணே—நின்ற முறையே ஒடுங்கி மீளவும் உண்டாம்.

“திதி” என்பதற்கு “நின்ற முறையே” எனப் பொருள் கொண்டிருக்கின்றார்— அதாவது இவர் சொல்லு கின்றபடி — மாயையிலிருந்து உலகம் தோன்றியது பின் அது மாயையிலேயே ஒடுங்குகின்றது என்பது உண்மைதான், ஆனால் இறைவன் பரம ஆதாரமாக இருக்கின்றான் என்ற பொருள் வரவில்லை. மாயைக்கு நிலைக்களன் இறைவன் எனும் பொருள் வரவில்லை.

சிந்தனை உரையின் படி:—

“தோற்றிய திதியே” ஒடுங்கி மலத்துளதாம். தோற்று விக்கப்பட்டு நின்று ஒடுங்கி மலத்தினால் திரும்பவும் “சிருஷ்டிக்கப்படும்” என்பது.

இவர் “தோற்றிய” என்று தான் கொண்டிருக்கின்றார். ஆனால் இருவரும் “திதி” என்பதற்கு சிவஞான முனிவர் சொன்ன விசேடக் கருத்தை, அதாவது, உலகம் உள் பொருள் என்னும் கருத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. ஒடுங்கி

என்பதைப் பெயராகக் கொள்ளாமையாலும் ஒரு சிறந்த கருத்தை இழக்க நேர்கின்றது. அதாவது உலகம் மாயையிலிருந்து வந்தாலும் மாயைக்கு ஆதாரமாக இருப்பது கடவுள் என்ற கருத்துப் பெறப்பட வில்லை.

சிவஞான முனிவர் எவ்வளவு நுட்பமாகச் சில இடங்களில் வலிந்து பொருள் கொண்டாலும் சிறந்த சித்தாந்தக் கருத்துக்களைப் பெற வைத்திருக்கின்றார் என்பது தெரிகின்றது.

இச் சூத்திரங்கள் எல்லாம் மாணவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் குறிப்புகள். சாதாரண இலக்கண அமைதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடாது. பொருள் செறிவிற்குத் தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற போக்கில் தான் சிவஞான முனிவர் பொருள் எழுதுகின்றார் என்று தோன்றுகின்றது.

சிவஞான முனிவருக்கு முன் வந்த உரைகள் எளிமையாக இருந்தாலும் அவ்வளவு நுணுக்கம் வாய்ந்தவைகளாக இல்லை என்பதற்குத் தான் மேற்சொன்ன உதாரணங்களை எடுத்துச் சொன்னேன்.

கருத்துரை :—

என்னுதலிற்றே எனின் சங்கார காரணமாய் உள்ள முதலையே முதலாக உடைத்து இவ்வுலகம் என்பதை உணர்த்துதல் நுதலிற்று. இது மெய்கண்டார் வாக்கு.

‘என்னுதலிற்றே’ என்றால் ‘என்ன சொல்லக் கருதிற்றே’ எனின் என்பது பொருள் :

இதிலிருந்தே சூத்திரச் சொற் பொருளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்பட வில்லை. சூத்திரத்தின் உட்கருத்து என்னை

என்பது தான் ஆராயப் படுகின்றது. இதனை வட நூலார் நார்பரியம் என்பர்.

இச் சூத்திரத்தின் பொருளை மூன்று கூறுகப் பிரிக்கின்றார். அவை அதிகரணங்கள் : அவையாவன —

ஒன்று ‘‘அவன் அவன் அது எனும் அவை மூவினைமையின்’’

இரண்டு ‘‘தோற்றிய திதியே ஒருங்கி மலத்துளதாம்.’’ இது மூன்று அதிகரணத்தை உள்ளடக்கிய ஓர் அதிகரணம் என்கின்றார் சிவஞான முனிவர்.

மூன்று ‘‘அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்’’

முதல் அதிகரணம்

அவன் அவன் அது எனும் அவை மூவினைமையின் மேற்கோள் :— ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசம் உடைத்து என்றது, ஏது :— தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன் பாலே கிடத்தலின்;

அதாவது ஒரு பொதுவான சட்டம் சொல்லுகின்றார். ஏது ஒன்று ஐம்புலனுக்குத் தட்டுப்படும் படியாக, அல்லது அறிவிற்குத் தட்டுப் படும்படியாக இருக்கிறதோ அதற்கு முதலும் முடிவும் உண்டு, இது தான் ஏது.

ஆகையால் தோற்றப் படுகின்ற பிரபஞ்சம் உற்பத்தி, திதி, நாசம் உடைத்து என்பது, உதாரணம் (1)

பூதாதி ஈறும் முதலும் துணையாக பேதாய், திதி ஆகும் பெற்றிமையின்—ஓதாரோ ஒன்று ஒன்றின் தோன்றி உளதாய் இறக் கண்டும் அன்று என்றும் உண்டு என்ன ஆய்ந்து

காட்சி அளவை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளும் உலோகாயத்னை மறுத்துக் கூறுகின்றது இவ்வெண்பா.

அவன் ஏற்றுக் கொள்ளும் காட்சி அளவை கொண்டே மறுக்கப் படுகின்றது. இதன் பொழிப்பு வருமாறு:— திதி நிகழ் வழி நாசமும் உற்பத்தியும் தனக்குத் துணையாகக் கொண்டேதான் நிகழும். ஆனால் ஒன்று தோன்ற ஒன்று அழிகிறதே தவிர எல்லாம் ஒருங்கே அழியவில்லையே என்பது கேள்வி. பதில்:— ஆனால், இனம் பற்றி ஒவ்வொரு இனம் முழுதும் ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒருங்கே தோன்றுதலும், ஒருங்கே அழிதலும் காணப்படுகின்றன. கார்காலத்தில் பயிர்களும் ஒருவகைச் சிற்றுயிர்களும் ஒருங்கே தோன்றுகின்றன; வேனிற் காலத்தில் ஒருங்கே அழிகின்றன.

ஆகையால் இக் காட்சிப் பிரமாணத்திலிருந்தே என்ன தெரிகின்றது என்றால் — இப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஒரு காலத்தில் தோன்றியது என்றும் பின் ஒரு காலத்தில் ஒருங்கே அழியும் என்பதும் ஊகித்துணரலாம்.

இரண்டாம் அதிகரணம்

“தோற்றிய திதியே ஒருங்கி மலத்து உளதாம்”

மேற்கோள் இனி ஒருங்கின சங்காரத்தின் அல்லது உற்பத்தி இல்லை என்பது.

ஏது:— இல்லதற்குத் தோற்றம் இன்மையின் உள்ளதற்கு செய்வோர் இன்றிச் செய்வினை இன்மையின்,

இது மூன்று அதிகரணங்களை உள்ளடக்கியது என்கின்றார் சிவஞான சுவாமிகள்.

அம் மூன்று அதிகரணங்களாவன:—

உலகம் உள்பொருள்

1) மேற்கோள்:— இனி உலகம் உள்ளது என்றது.
(இது உரையாசிரியர் தருவிப்பது)

அதாவது உலகம் உள்பொருள். வெறும் மித்தை அல்ல. முயற்கோடு, ஆமை மயிர் போன்ற கற்பனை அல்ல. தோன்றி நின்று அழிந்தாலும் அடிப்படையான மாயை நித்தப் பொருள் என்பது.

புத்த நூலார் தோற்றுவான் வேண்டாம் என்கிறார்கள் அதை மறுத்தது.

ஏது:— இல்லதற்குத் தோற்றம் இன்மையின்

முயற்கோடு முதலியவை முக்காலத்தும் உற்பத்தி இல்லை, இதற்கு உற்பத்தி காணப்படுவதால் உலகம் உள்ளது என மேற்கொண்டது.

2) மேற்கோள்:— இனி, உலகம் செய்வோனை உடைத்து என்றது.

உலகம் தன் முதற்காரணத்திலிருந்து, தானே தோன்றாது. செய்வோன் ஒருவன் வேண்டும் என்று கூறுகிறது. சாங்கியர் கூற்று இங்கு மறுக்கப்படுகிறது.

ஏது:— உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்.

குயவன் இல்லாமல் குடம் முதலியன உண்டாகா. ஆகையால் நிமித்தகாரணன் ஆகிய செய்வோன் வேண்டும்.

அச்செய்வோன் சங்கார கருத்தா

3) மேற்கோள்:— இனி ஒருங்கின சங்காரத்தின் அல்லது உற்பத்தியில்லை என்றது.

உலகம் தான் ஒடுங்குதற்குக் காரணமான சங்கர கர்த்தாவினின் அன்றி உளதாகாது.

இது பாஞ்சராத்திரியர்களை மறுத்தது.

ஏது :— ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.

எது எதில் ஒடுங்குமோ அஃது அதிலிருந்துதான் மீண்டும் தோன்றும், மண்ணில் ஒடுங்கிய குடம் மீண்டும் மண்ணிலிருந்து தோன்றுவது போல.

உதாரண வெண்பா — 2

இலயித்த தன்னில் இலயித்ததாம், மலத்தால்,
இலயித்தவாறு உளதா வேண்டும்—இலயித்த(து)
அத்தியில் என்னின் அழியாது அவை, அழிவது
அத்தியும் ஆதியுமாம் அங்கு.

இதில் கூறப்பட்ட பொருள்கள் :—

இலயித்தது இலயித்ததன்னில் ஆம். ஒடுங்கின உலகம் ஒடுங்கின இடத்திலிருந்து உண்டாகும். அதாவது சங்கர கர்த்தாவினிடத்திலிருந்து தான் மீள உண்டாகும். ஒடுங்கினவாறே உண்டாகும். ஏன் ஒடுங்க வேண்டும், ஏன் உண்டாக வேண்டும் என்றால், மலம் காரணமாக என்கிறார். அதாவது கருமமளம் பரிபாகம் ஆகும் பொருட்டு ஒடுங்கி, ஆணவமலம் பரிபாகம் ஆகும் பொருட்டு மீளவும் தோன்றும். முன் ஒடுங்கின பிரபஞ்சம்தான் தோன்றும்; வேறுதோன்றாது. திதி கர்த்தாவிடம் மாயாகாரியத் தொகுதி மூழுவதும் அடங்காது, மூலப் பகுதிக்குமேல் வாகதேவனுக்கு வியாபகம் இல்லாமையால் திதியும் ஆதியும் அதாவது நாராயணனும் நான்முகனும் மகாசங்கர கர்த்தாவினிடத்தே ஒடுங்கும் :

உதாரண வெண்பா — 3

வித்துண்டா மூலம்முனைத்தவா, தாரகமாம்
அத்தன்தான் நிறறல், அவர்வினையால்—வித்தகமாம்
வேட்டுவன் ஆம் அப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத்தான்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து. கொடுத்துக்

மாயையில் ஒடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும். இறைவன் வேண்டாம் என்று சாங்கிய நூலார் கூறுகின்றனர். அதற்கு விடைபோல் அமைந்துள்ளது இவ் வெண்பா.

வித்து - மாயை

முனை - உலகம்

வித்துக்கு ஆதாரம் நிலம் - சிவசக்தி

நிலம் குளிர்ந்தால்தான்
வித்து முனைக்கும்

}—சக்தி சங்கற்பித்த
வழியல்லது உலகம்
தோன்றாது.

வித்திலிருந்தே முனை தோன்றினாலும் அவ்வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலம் குளிர்ந்தாலன்றி முனை தோன்றாது. அது போல் மாயையிலிருந்து உலகம் உண்டாயினும் அம் மாயைக்கு ஆதாரமாகிய சிவசக்தி சங்கற்பித்தாலன்றி மாயை (சடமாகையால்) தானே உலகத்தைத் தோற்று வியாது. சக்தி சிவத்தினின்றும் வேறுகாமையாலும் சக்தி சிவத்தில் ஒடுக்கம் ஆதலாலும் சிவனே உலகத்திற்குக் கர்த்தா என்று துணியப்படும்.

உலகத்திற்கு மாயை முதற் காரணம், சக்தி துணைக் காரணம் சிவன் நிமித்த காரணம்.

வேட்டுவன் - வேட்டைவாளி எனப்படும் குளவி. தான் ஈன்ற அப்புழுவேண்டியவாறே (அதாவது அதன் இயற்கைக்கு

ஏற்றவாறு) வேட்டுவன் வடிவத்தைக் கொடுப்பது போல இறைவன் அவரவர் வினைக்கு ஈடாக தேகத்தையும் சூழ நிலையையும் உண்டுபண்ணுகிறான்.

உதாரண வெண்பா — 4

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்தில்
தாக்காது நின்று உளத்தில் கண்டிறைவன்—ஆக்காதே
கண்ட நனவு உணர்வீற் கண்ட கனவு உணரக்
கண்டவனில் இற்று இன்றும் கட்டு.

அன்வயம் — இறைவன் காலத்தில் தாக்காது நின்று, ஆக்காதே கண்டு நோக்காதே நோக்கி நொடித்து இன்றும் கட்டு. உளத்தில், கனவுகண்டு கண்டநனவு உணர்வில், உணரக் கண்ட அவனில் இற்று.

இறைவன் கருவி கரணங்கள் இன்றி சங்கற்ப மாத்திரத்தாலேயே படைத்து, காத்து, துடைப்பன். ஆகையால் அவன் இவற்றில் தொடக்குறான். எவ்வாறு எனின், ஒருவன் கற்ற நூலில் உள்ள சொல்லும் பொருளும் அவன் உள்ளத்தின் உதிக்குங்கால் அவன் உள்ளமானது அவற்றில் தொடக்குண்ணாத தன்மை போலவும், கனவில் கண்டவைகள் நனவில் அறியுங்கால் அவற்றில் தொடக்குண்ணாத தன்மை போலவும் என்க.

மூன்றாம் அதிகரணம் — அந்தம் ஆதி

மேற்கோள் - இனிச்சங்காரமே முதல் என்றது. ஏது - சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தின் வழியல்லது சுதந்தரமின்றி நின்றலான். சங்காரம் - ஆகுபெயர். சங்கார கருத்தா என்பது பொருளாம்.

தேர் செய்வதற்குப் பல தொழிலாளிகள் தேவைப்படுவது போல, உலகிற்குப் பல கடவுள்கள் தேவை என்றும் கூறும் அநேக ஈசுவரவாதிகளை மறுக்கிறது இவ்வதிகரணம்.

இங்கு பிரபஞ்சம் என்பது சேதனப் பிரபஞ்சத்தை, அதாவது உயிர்களை.

உயிர் சுட்டுணர்வுடையது. அதாவது ஒன்றென்றாய்த் தான் உயிர் சுட்டி அறிய முடியும். இறைவன் எவற்றையும் ஒன்றாய் அறிகிறான். ஆகையால் இறைவன் சுதந்திரமுடையவன்—உயிர்கள் சுதந்திரமில்லாதவை. ஆகையால் சங்கார காரணாகிய இறைவன் ஒருவனே முதற் கடவுள் என்றது.

உதாரண வெண்பா — 5

ஒன்றலா ஒன்றால் உளதாகி நின்றவா(று)
ஒன்றலா ஒன்றில் அவை ஈருதல்—ஒன்றலா
ஈரேமுதல்; அதனின் ஈறிலா ஒன்றுபல
வாறே தொழும்பாகும் அங்கு.

அன்வயம் :— அவை ஒன்றலா ஒன்றால் உளதாகி நின்றவாறு ஒன்றலா ஒன்றில் ஈருதல், ஒன்றலா ஈரே முதல். அதனின் ஈறிலா ஒன்று அங்கு பலவாறே தொழும்பாகும்.

கருத்து :— ஒன்றலா ஒன்று—அருவும் உருவும் என்றும் இருவகைப் பிரபஞ்சத்துள்—ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருள்.

சேதனப்பிரபஞ்சம் இறைவனால் சிருட்டிக்கப்பட்டு காக்கப்பட்டவாறே அவனிடத்தில் ஒடுக்கப்படுவதால் அச் சங்காரக் கடவுளே உலகிற்கு முதற்கடவுள். இறைவனைப் போல அழிவின்றி இருக்கும் உயிர்கள் முக்திக்காலத்திலும் (இறைவனுக்கு ஒப்பாகா) அவனுக்கு அடிமையாகவே இருக்கும்.

மேலும் பெறப்படும் பொருள் யாதெனின் அசேதனப் பிரபஞ்சம் சடமாகையாலும் சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய

உயிர்கள் பாசத்தால் பிணிப்புண்டு சுட்டியுணர்வதாய் இருத்தலாலும் இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமாகிய உலகம் தானே தன் இச்சைப்படி தோன்றி நின்று அழியமாட்டாது. ஆதலால் இவைகளைத் தோற்றி நிறுத்தி அழித்தற்கு இவைகளுக்கு வேறாய் ஒரு முதற்கடவுள் உண்டு என்பது பெறப்பட்டது. சேதனப் பிரபஞ்சம் பல வழியாலும் முத்தியிலும் முதல்வனுக்கு அடிமையாம்.

“நற்சங்க வெண்குழையோர் காதிற் கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க் கொய்ம் மலர்ச்சேவடி இணையே குறுகிலேமே”.

— நாவுக்கரசர்

**முதல் சூத்திரம் அதன் அதிகரணங்கள்
ஆகியவற்றால் பெறப்படும் கருத்துக்களைப்
பின்வருமாறு தொகுக்கலாம்.**

1. இச்சூத்திரத்தில் பதி உண்மையை நிச்சயிக்கிறார்.
2. காணப்படுகின்ற உலகைக் கொண்டு காணப்படாத இறைவனை நிச்சயிக்கிறார்.
3. உலகை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். அதாவது சேதனப் பிரபஞ்சம் அசேதனப் பிரபஞ்சம். உயிருள்ளவை இல்லவை என்று சொல்லலாம். (அவன் அவள் அது எனும் அவை).
4. உலகம் சுட்டி அறியப்படுவது. அவயவப் பகுப்புடையது. எது எது அவயவப் பகுப்புடையதோ அது தோன்றி நின்று அழியும். இது சிந்திக்கற்பாலது. (உயிர் அவயவப் பகுப்புடையவதில்லை.) (அவன் அவள் அது என்பதால் தெரிகிறது)

5. உயிர் உலகைச் சுட்டித்தான் அறியும். அதாவது உயிர் ஒவ்வொன்றாகத் தான் அறியும் சிற்றறிவுடையது. இறைவன் யாவற்றையும் ஒன்றாய், முழுமையாய், அறிந்தாங்கு அறிகின்றான். சுட்டறிவு உடைய பொருளெல்லாம் தன் வயம் உடையவை ஆகா. அறிந்தாங்கு அறியும் முதல்வன் தன் வயம் உடையவன். (முன்றும் அதிகரணம்)

6. உலகம் அல்லது பிரபஞ்சம் முத்தொழிலுடையது. அதாவது தோன்றி நின்று அழிவது. (முதல் அதிகரணம்)

7. எது உள்ளது என்று நம் அறிவுக்குத் தட்டுப்படுகின்றதோ அது தோன்றி, நின்று அழிவது. (தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்)

8. உலகம் ஒருவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. செய்வோனை உடைத்து, (தோற்றிய என்பதனால்)

9. உலகம் உள்பொருள். அதாவது அதற்கு ஆதாரமாயுள்ள, அதற்கு முதல் காரணமாயுள்ள மாயை உள்பொருள். (திதியே என்றதனால்)

10. இல்லதற்குத் தோற்றம் இல்லை. அதாவது எது எது தோன்றுகிறதோ அதற்கு ஏதாவது ஒரு நித்தியப் பொருளாகிய ஆதாரம் உண்டு. (இரண்டாம் அதிகரணத்தின் ஏதுவைப் பார்க்க)

11. ஏன் உலகம் அழிக்கப்பட்டு தோற்றுவிக்கப்படுகிறது என்றால், ஆணவமலம் பரிபாகம் ஆதற்பொருட்டுத் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. கன்மமலம் பரிபாகம் ஆதற்பொருட்டு அழிக்கப்படுகிறது. (மவத்துளதாம் என்றதால் பெறப்பட்டது. இரண்டாம் அதிகரணம் 2ஆம் வெண்பாவைப் பார்க்க)

பரிபாகம் ஆதல் - வலிகுன்றுதல் ; பக்குவப்படுத்தல்.

12. உலகத்திற்கு மாயை முதற் காரணம், சிவசக்தி துணைக்காரணம்; சிவன் நிமித்த காரணம். உலகம் மாயைக்கு நிலைக்களன் ஆகிய இறைவன்பால் ஒருங்கி நிற்கும். உலகம் முனை, மாயைவித்து, சிவன் மண், சிவன் அருள் - மண் ஈரப்பதமாதல். (உதாரண வெண்பா மூன்று)

13. இறைவன் உயிர்களின் வினைக்கு ஈடாக உடலையும் சூழ்நிலையையும் அதாவது தனு, கரண, புவன போகங்களைத் தருகிறான். (உதாரண வெண்பா-3)

14. இறைவன் கருவி கரணங்கள் இன்றிச் சங்கற்ப மாத்திரத்தாலேயே படைத்துக் காத்துத் துடைப்பன். ஆகையால் அவன் இவற்றில் தொடக்குறுதில்லை, விகாரப் படுவதில்லை. (உதாரண வெண்பா-4)

15. சங்கார கர்த்தாவே முதற் கடவுள், வேறு ஒருவரும் அல்லர். (மூன்றாம் அதிகரணம், உதாரண வெண்பா, 2, 5, பார்க்க)

16. இறைவனைப் போல உயிர்களும் நித்தியப் பொருள். (உதாரண வெண்பா-5)

17. முத்திக் காலத்திலும் உயிர்கள் இறைவனுக்கு நிகராகா. அங்கும் இவை இறைவனுக்கு அடிமைகளே. (உதாரண வெண்பா-5)

Pam 724

“சைவ சித்தாந்தக் கட்டுரைகள்”

ஆசிரியர்: திரு. கொ. டி. சிங்காரவேலு

அறிஞர்களின் கருத்துகள்

சிறந்த கட்டுரைகளடங்கிய புத்தகம். இதனை எழுதிய தந்தைக்குப் பாராட்டு; வாழ்த்துக்கள்.

—தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

புத்தகத்தில் உள்ள கட்டுரைகள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. துல்லியமாக, எளிய, இனிய தமிழில் அரிய பல செய்திகளைக் கூற இருக்கிறீர்கள். ‘சைவ சித்தாந்தத்தில் விஞ்ஞான நோக்கு’ முதலான கட்டுரைகள் பெரும் பயன் விளைவிப்பவை. . . வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் பற்றிய கட்டுரைகள், டாக்டர் ஆனந்த குமாரசாமியின் அற்புதக் கலைத் தொண்டு, தம்பையா அவர்களின் ‘தாயுமானவன்’ பற்றிய புத்தக விமரிசனம் யாவும் சிந்தைக்கு நல்ல விருத்த நல்லெண்ணங்களைத் தூண்டும் விசை.

—டாக்டர் பிரேமா நந்தகுமார்

எல்லாக் கட்டுரைகளிலும் செய்திகள் நிறைய இருக்கின்றன. கருத்தாழத்தோடு எளிமையாக எழுதப் பெற்றுள்ள இந்நூலை யாரும் வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெற வேண்டுகின்றேன்.

—முரு. பழ. இரத்தினம் செட்டியார்

‘சித்தாந்தம்’ இதழ் செப்டம்பர் 1991

பயனுள்ள நூல். சைவர் ஒவ்வொருவரும் படித்து வாழ்க்கையை சைவ நெறியில் ஒழுங்குவதற்கு வாய்ப்புத் தரும் நூல்.

—திரு. மு. கிருஷ்ணன், ஐ.ஏ.எஸ். (ஒய்)

எல்லாக் கட்டுரைகளையும் படித்துப் பயனடைந்தேன். தாங்களே ஒரு கட்டுரையில் கூறியுள்ளதுபோல் திரும்பத் திரும்பப் படிக்க வேண்டியவை தங்கள் வரிகள். அரிய பெரிய பொருள்களை எளிதானதாகச் சொல்லி விட்டீர்கள்.

—திரு. சந்திரன்

கட்டுரை யாவற்றிலும் தமிழ் மணமும் சைவ மணமும் கமுகின்றன — ஆசிரியரின் கலைபயில் தெளிவும் கட்டுரை வன்மையான பக்கத்துக்குப் பக்கம் புலனாகின்றன.

—“GOOD SUN” Aikya Alayam Supplement, 15-9-91

முழுவதுமே நீண்ட காலப் பயன் அளிக்கக்கூடிய, பாதுகாத்து திரும்பத் திரும்ப நினைவு கூரவேண்டிய அரிய கருத்துக்கள் அடங்கிய நூல்.

—‘ஸ்ரீ குமரகுருபரர்’ இதழ் 16-12-91